

er, selv med den bedste Villie, at undgaae Bru- gen af fremmede Ord. Det er ganske vist, at man bør gjøre sig Umage derfor — og det er ogsaa Noget, som jeg sætter Priis paa — men jeg vil henlede Opmærksomheden paa Vanfle- lighederne herved ved at fremhæve, at den ærede Rigsdagsmand i sit Foredrag uafbrudt brugte Udtrykket: Correctur. Derimod skal jeg imid- lertid ikke indvende Noget, men istedetfor det fremmede Ord Orthographi, som han stadig brugte, vilde jeg ganske vist have brugt Ordet: Ret- skrivning. Naar man angriber Regjeringen, fordi den bruger fremmede Ord, bør man ikke selv stadig bruge Ordet Orthographi, hvor man har et saa betegnende dansk Ord som Retsskrivning. En Ting er der endnu, som frapperede mig. Jeg skal ikke gaae ind paa den ærede Rigsdags- mands Forslag om, at Regjeringen skulde forsøge Embedsmændenes Antal, eller dog overdrage til en af de allerede tilstedeværende Embeds- mænd at føre Control med, at Censformighed i Udtryksmaaden fandt Sted i de forskjellige Lovudkast, som bleve forelagte; men der var ogsaa deri noget reent Formelt, som slog mig; den ærede Rigsdagsmand meente nemlig, at det var bedst at kalde den Person, til hvem man overdrog dette Arbejde, Generalcorrecteur; men det er dog slaaende, at man, idet man vil søge at skaffe det Danske den Plads, der til- kommer det, og vil sætte en Mand til at passe derpaa, saa vil kalde ham Generalcorrecteur.

Fallesen: Den ærede Minister er atter i Bidsfarelse mig angaaende. Jeg har ikke væsentlig fremhævet, at de fremmede Ord skulde ud af Loven. Jeg har sagt, at naar man i en Lov i een Paragraph anvender et fremmed Ord, og i en anden Paragraph et tilsvarende dansk Ord, er det vigtigt. Jeg har talt om Censformighed, om en eensartet Orthographi — jeg tillader mig atter at bruge dette Ord — thi jeg ønsker nu eengang at tale, som jeg gjør; min Tale skal desuden ikke afgive Regel for Folkets Sprog eller for Retsskrivningen her i Landet. Det er noget ganske Andet med Re- gjeringens Forslag, de skulde være affattede med Dmhu. Jeg har ikke forberedt mig, holder ikke nogen skreven Tale, jeg taler frit. Den ærede Minister fandt det vigtigt at sige

Generalcorrecteur; jeg finder, at det ligesaa vel kan bruges som Generalprocureur, General- lieutenant osv. Skulle vi maaskee istedetfor „General“ bruge Ordet „Minindelig“? Jeg indrømmer, at man med Held bruger en ikke ringe Mængde fremmede Ord, men derfor kan man dog godt finde det vigtigt, at man f. Ex. paa eet Sted bruger Ordet „Approbation“ om, hvad man paa det næste kalder „Stadsfæstelse“.

Fischerling: Det falder mig ind, at man kunde finde en Titel til ham og kalde ham Overlovetsskriver. Den ærede Minister har ikke misbilliget det Underendringsforslag, som jeg har deeltaget i at stille. Jeg haaber, at det derved har faaet den Understøttelse, som det behøver for at gaae igjennem. Det er vist vigtigt, at Loven betegnes efter sit egentlige Væsen. Det er saa tidt skeet her, og det har navnlig bidraget til, at Loven har været saa- længe undervejs; at man har forblandet og forvejlet „Brandpoliti“ med „Brandassurance- væsen“, hvilket ofte skjuler sig under Ordet „Brandvæsen“, og vi maae huske paa, at denne Forvirring er tilstede i den ærede Ministers egen Personlighed; thi ligesom han er Brandover- politimester og tillige ved en besynderlig Tilfikkelse, men ogsaa ved endeel Bøvhængen fra Ministe- rens Side — Overbrandassurance-directeur, saaledes kan han ogsaa meget vanskelig af- sondre disse to Ting. Det forekommer mig derfor godt, at Loven strax bærer Præg af, at den har at gjøre med det Offentlige og ikke med Ministerens private Forretninger. I det jeg omtaler denne Stilling, skal jeg gjøre op- mærksom paa, at vi snart maae komme derhen til, at en Embedsmand ikke har noget at gjøre med Paalæg, der hidrøre fra Brandassurance- væsenet. Ved at gjenneegaae de forskjellige Embedsstillinger og deres Forretninger har jeg feet, at man paalægger Statens Embedsmænd mange Forretninger paa Brandforsikrings- væsenets Vegne. Vi maae komme derhen til, at enhver Embedsmand er fritaget derfor, saa- velsom til, at intet af Statens Lokaler — nei; Leiligheder — frit overlades Brandvæsenet. Der er en stor Forvirring tilstede i denne Retning. Vi have havt Brandvæsenet inde under Finantsloven og under den Control,